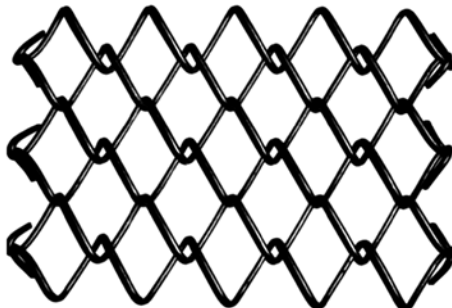

★ antifa
community

Η ΑΝΤΙΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΕΜΟΣ

πολιτική εκδήλωση που πραγματοποιήσε το ANTIFA★COMMUNITY
στο πολυτεχνείο στις 4/4/11

“[...] Πρόκειται βεβαίως για μια *ιδεολογία πολέμου*. Στη φιγούρα του μετανάστη που η κυριαρχία κατασκεύασε ως εθνική απειλή, δεν αντιστοιχεί, πλέον, η ανάγκη δημόσιας τάξης αλλά η ανάγκη πολεμικής εκστρατείας εναντίον του. Τα ιδεολογήματα που πλαισίωσαν αυτή την αντιστοιχία, μπορεί να φαντάζουν απλοϊκά και αδύναμα, αποκομμένα μάλιστα από τα υλικά συμφέροντα της εν κρίσει ελληνικής κοινωνίας. Ωστόσο αποδείχτηκαν ιδιαίτερα αποτελεσματικά. Ένας ολόκληρος

κοινωνικός σχηματισμός, χωμένος στα αδιέξοδά του, έστρεψε το βλέμμα του στα σύνορα της επικράτειάς του. Πίστεψε έτσι ότι η ζοφερή πραγματικότητά του εξαρτάται (σε κάποιο αξιοσημείωτο βαθμό), από την έκβαση των στρατιωτικών επιχειρήσεων στο ποτάμι του έβρου και στη θάλασσα του αιγαίου. Η *συστηματική βάρβαρη εξόντωση αμάχων που συμβαίνει στα σύνορα, έγινε τελικά αντιληπτή σαν ένας αμυντικός πόλεμος, σαν ένας πόλεμος «υπέρ βωμών και εστιών»*. [...]”

> Το ANTIFA COMMUNITY αποτελεί μια σταθερή συνεργασία αντιφασιστικών συλλογικοτήτων που ζει και δρα στην αθηναϊκή μητρόπολη. Έχει διαρκώς στο στόχαστρο της όλους τους φασισμούς - είτε αυτοί κουβαλάνε πάνω τους σβάστικες,

είτε όχι. Δεν έχουμε καμία σχέση με κανένα κόμμα, κανένα κρατικό ή mediακό θεσμικό φορέα - και δεν έχουμε και καμία πρόθεση να το αλλάξουμε αυτό.

[antifacommunity@yahoo.gr]

...στην αρχή ήταν η Τυνησία.

Μετά η Αίγυπτος κι εδώ και καιρό η Λιβύη. Ενδιάμεσα ήταν η Αλγερία, το Μαρόκο, το Μπαχρέιν, η Υεμένη, η Συρία... Ονόματα χωρών σε μια μεγάλη περιοχή του αραβικού κόσμου. Ονόματα χωρών; Όχι δεν πρόκειται γι' αυτό! Δεν πρόκειται απλά για χώρες-εξωτικούς προορισμούς για πλούσιους ευρωπαίους. Μιλάμε για μια σειρά δικτατορίες ή/και μοναρχίες που έχουν κάτσει στο σβέρκο των αραβικών πληθυσμών, εδώ και κάμποσες δεκαετίες. Κι αυτός ο σβέρκος, αυτά τα κεφάλια, αυτές οι καρδιές, αυτά τα σώματα, τα σώματα εκατομμυρίων, αποφάσισαν ότι «δεν πάει άλλο» και βγήκαν στους δρόμους των πόλεων τους.

...Το «δεν πάει άλλο», δεν είναι μια κουβέντα που λέγεται πάνω στην οργή της στιγμής.

Είναι μια στάση που έχει πίσω της χρόνια δολοφονιών και ταπεινώσεων: οι αραβικές δικτατορίες δεν κράτησαν τόσες πολλές δεκαετίες επειδή ο κόσμος καθόταν χαζοχαρούμενα μπροστά στην τηλεόραση. Όχι! Οι εργατικοί και κοινωνικοί αγώνες σ' αυτή τη περιοχή του κόσμου ήταν και είναι ιδιαίτερα μαχητικοί. Κι αν κόπαζαν, αυτό συνέβαινε μόνο απ' την κτηνώδη βία που χρησιμοποιούσαν τα καθεστώτα. Ε λοιπόν, κι αυτό το τελευταίο τους «χαρτί» κατέληξε να μην φτάνει.

Οι νεκροί στην Αίγυπτο, στην Τυνησία και τώρα στη Λιβύη, την Υεμένη και τη Συρία είναι εκατοντάδες και χιλιάδες. Οι διαδηλωτές όμως συνέχιζαν και συνεχίζουν. Ξανά και ξανά. Κάθε μέρα στο δρόμο. Πενθούν τους νεκρούς τους, συνεχίζοντας τον αγώνα. Και γι' αυτούς! Αν λοιπόν υπάρχει κάτι που λέγεται «φράγμα του φόβου», αυτό έχει κουρελιαστεί σε μια μεγάλη περιοχή του αραβικού κόσμου. Μαζί του έχουν κουρελιαστεί και μια σειρά «βεβαιότητες» των πρωτοκοσμικών κρατών, σαν την Ελλάδα. Όπως το ότι οι δικτατορίες του αραβικού κόσμου που στηρίζονταν από τους δυτικούς με κάθε τρόπο όλ' αυτά τα χρόνια, δεν είναι ακλόνητες. Όπως

το ότι αυτοί οι πληθυσμοί που στην Ευρώπη τους λένε υποτιμητικά «λαθρο»μετανάστες, όταν πλησιάζουν προς τα εδώ, όχι μόνο δεν είναι «κακόμοιροι», αλλά έχουν μια εξεγερμένη αξιοπρέπεια που έχει προ πολλού «ξεχαστεί» στα μέρη μας. Όπως... **Ακριβώς επειδή αυτές οι βεβαιότητες πάνε κατά διαόλου,** ακριβώς επειδή χιλιάδες άνθρωποι παίρνουν τις τύχες τους στα χέρια τους και κατεβαίνουν μαζικά στους δρόμους, τα πρωτοκοσμικά κράτη έπρεπε να βρουν τρόπους να χωθούν στις εξελίξεις. Σε μια προσπάθεια να «παγώσουν» τις κοινωνικές διεργασίες που βρίσκονται σε εξέλιξη σε πολλές αραβικές χώρες. Σε μια προσπάθεια ν' ανακτηθεί εκ μέρους των καθεστώτων η στρατιωτική καταστολή των εξεγερμένων. Αυτό κάνουν εδώ και πάνω από ένα μήνα στη Λιβύη. Δεν έχουν πάει εκεί για να «βοηθήσουν» τους εξεγερμένους, το αντίθετο. Κάθε βόμβα που ρίχνουν είναι υπέρ της κηδεμονίας της λιβυκής εξέγερσης. Είναι υπέρ μιας ελεγχόμενης καθεστωτικής «αλλαγής» στη Λιβύη, που θα έχει την έγκρισή τους. Τα δυτικά κράτη θέλουν τουλάχιστον τα ίδια που είχαν εξασφαλισμένα και με τον Καντάφι: πετρέλαιο και μπάτσικους μηχανισμούς που θα κυνηγάνε τους μετανάστες που περνάνε μέσω Λιβύης για την Ευρώπη.

Κι ένα καλό παράδειγμα στάσης απέναντι στη Λιβυκή εξέγερση, είναι το ελληνικό κράτος: **πίσω από τις ρητορικές καταδίκες του καθεστώτος Καντάφι, κρύβονται τα «εθνικά συμφέροντα».** Φρεγάτες και σκάφη της frontex περιπολούν στην Κρήτη για «κύματα λαθρομεταναστών». Και μια σειρά στρατιωτικές βάσεις (με σημαντικότερη αυτή της

Σούδας) χρησιμοποιούνται από τους δυτικούς και τους άραβες συμμάχους τους για να βομβαρδίζουν. Τι λένε όλ' αυτά; Τίποτα λιγότερο από το ότι το ελληνικό κράτος είναι χωμένο μεχρι τα μπούνια στην επέμβαση στη Λιβύη κι ας παριστάνει το «ειρηνόφιλο». Όπως επίσης χώνεται ακόμα πιο χοντρά στην στρατιωτική αντιμετώπιση των μεταναστών.

Συμπερασματικά: μην περιμένει κανείς η «πολιτισμένη» Ευρώπη, μαζί και η «πολιτισμένη» Ελλάδα να κάνουν κάτι διαφορετικό στις αραβικές χώρες, απ' ό,τι κάνουν στο εσωτερικό τους με τους μετανάστες εργάτες.

Αντίθετα τα κράτη και οι κοινωνικοί τους σύμμαχοι θα φουσκώσουν κι άλλο τον ολοκληρωτισμό τους. Κι αυτά που συμβαίνουν εδώ και μήνες στις αραβικές χώρες μας δίνουν ένα καλό λόγο για το τι φοβούνται τελικά από τους μετανάστες. Μας δίνουν επίσης κι έναν καλό λόγο γιατί ο ρατσισμός πρέπει να γίνει επίσημη κρατική ιδεολογία: για να μην περάσει κανενός ντόπιου απ' το μυαλό πως «αυτοί που έρχονται απ' έξω» έχουν τίποτα να μας μάθουν. Λέξεις απλές να μας μάθουν και χειρονομίες: **αξιοπρέπεια, μαχητικότητα, αποφασιστικότητα...**

ΕΠΙΣΤΑΣΗ,

ΚΑΠΟΙΟΣ
[αποσπάσμι
κολυμπούν

Γ. Καμίνης 16-3-11

«ΤΟ
ΚΕΝΤΡΟ ΕΧΕΙ
ΛΥΓΙΣΕΙ ΕΞΑΠΤΑΣ 2
ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ: ΑΠΟ ΤΟ
ΠΑΡΑΕΜΠΟΡΙΟ ΚΑΙ ΤΙΣ
ΠΟΡΕΙΕΣ»

Η Αθήνα
μοιάζει πιο «χραμμένη»
και πιο «δερωμένη» από ποτέ.
Διηδα οι Σεκάδες άλλα ηθρικά
προβλήματα. το θέμα του ανιξιδεχτου
χεράφιτι εισβάλλει ορμητικά από την πλεω γόρτα.
Το κράτος, «μαύρο τρανί» για τους πιο
ποδοτικοποιημένους writers, οι οποίοι δεν
επιθυμούν την παραμικρή συνδιαλλαγή
μαζί του. Δεν έχει ποδρά
γεριδώρια...

*Μετάφραση:

Μπορεί να ακούγομαι ναζί, αλλή επειδή είμαι ευαίσθητη και σοσιαλδημοκρατική ψυχή, θα προσπαθήσω πρώτα να σας μεταμορφώσω όλους σε zaβλακωμένους μεσσαστούς έλληνες καταναλωτές. Αν δε τα καταφέρω, βέβαια, θα αναγκαστώ να βάλω τους ΔΙΑΣ να σας κάνουν εξακρίβωση ακόμα κι όταν χέζετε. Για το καλό της αθήνας μας, βρωμεροί π ρ ο λ ε τ ά ρ ι ο ι !

*Μετάφραση:

Το ότι υπάρχει ανεργία, εντάξει. Το ότι υπάρχει φτώχεια, εντάξει. Το ότι δεν υπάρχει δημόσιος χώρος για να αράξεις που να μην του έχουνε καταικωθεί τραπεζάκια από καφετέριες, εντάξει. Αλλά την ταγκιά στο τοίχο μου δε την αντέχω, μελαγχολώ... Αν εκτιθόταν σε καμιά γκαλερί στο κολονάκι βέβαια, θα έβρισκα να πω καμιά μαλακία για τα «αποτυπώματα της ε φ ή μ ε ρ η ς δημιουργικότητας».

Δ. Ρηγόπουλος,
Καθημερινή 10-1-11

Ατενίστας,
5-12-10

*Μετάφραση:

Ο σύγχρονος ολοκληρωτισμός θέλει στυλ και καθαριότητα αγάπες μου! θέλει τρίψιμο και ξύσιμο σε πολιτικές αφίσες, 1 ημέρα πριν την επέτειο της δολοφονίας του Αλεξάνδρου Γρηγορόπουλου από τα γουρουνία της ελληνικής αστυνομίας! Και, σαφώς (αν μας πετύχουν στον δρόμο τίποτα απολήτιστοι που επιμένουν ότι η πολιτική προπαγάνδα είναι απαραίτητο όπλο ενάντια στην κοινωνική αποβλάκωση), θέλει και γρήγορα πόδια!

ΒΓΗΚΕ ΚΑΙ ΤΑ ΄ΠΕ!!!

ατα από διαφόρων στυλ φασιστικές μαλακίες που
(ωσάν σκατούλες) στον βούρκο των ΜΜΕ...]

«Με

ευκαιρία την τραχέορμα

ημέρα Εξέδοντισμού διοργανώνουμε μια

πραγματική καθαριστική παρέλαση! Και μάλιστα

επί της οδού 28ης Οκτωβρίου ή αλλιώς στην ποδύτρανη

Γατσίωνη!

Μαζί με την καλή μας διάθεση φέρνουμε ο καθένας, και ένα
κρό είτε ειδών καθαρισμού με είδη που κατά κανόνα υπάρχουν
είτε κάθε σπίτι και θα είναι απαραίτητα :

· Γάντια

· Σύρμα / Σφουγγάρι για εκδήρες επιφάνειες

- Ξύστρες (για αφίξεις και τείχερες)»

[...Κάθε λογικός άνθρωπος καταλαβαίνει
ότι το να εμφανίζεσαι μπροστά στο χαλδικό κράτος με
μπαύρκα και να ζητάς ιδιαιτερία, είναι είτε πρόκληση, είτε
ηλιθιότητα, ή και τα δύο. Αλλάστε, στην καθημερινότητα,
ποιος θέλει να ενδιαφέρεται με ανθρώπους που σε
κοιτούν μέσα από μια δικτυωτή θωρίδα και που με
αυτό τον τρόπο δηλώνουν ότι δεν έχουν καμία σχέση με
τον πολιτισμό σου! Οι ανθρωπίνες σχέσεις είναι δύσκολες
ακόμα κι όταν συμφωνούμε σε μια σειρά πολιτικά,
πολιτιστικά και θρησκευτικά ζητήματα...

ΠΕ ΑΪΝΤΕ ΣΤΟ
ΔΙΑΟΛΟ ΞΕΦΤΙΛΕΣ.

Σώτη Τριανταφύλλου,
24-4-11

* Μετάφραση:

Κάθε λογικός άνθρωπος,
επίσης, καταλαβαίνει πως για
να υποστηρίξεις την απέλαση
ολόκληρων πληθυσμιακών
ομάδων λόγω "πολιτισμικών
ασυμφωνιών" πρέπει να είσαι
είτε αφεντικό, είτε γλοιώδης
κομπλεξικός μαλάκας, ή νεοναζί
(ή και τα 3.) Και οι ανθρωπίνες
σχέσεις, βεβαίως, γίνονται
δυσκολότερες και πιο θλιβερές
όταν, λόγω της βαρεμάρας
στην αναμονή του λεωφορείου,
εξακολουθούν να υπάρχουν
άνθρωποι που διαβάζουν τις
μαλακίες μου στα free press...

[μετάφραση]: ΠΕ ΑΪΝΤΕ ΣΤΟ
ΔΙΑΟΛΟ ΞΕΦΤΙΛΕΣ.

▶ Πολύ μελάνι και σάλιο έχουν

χυθεί από δεξιούς και αριστερούς νεορατσιστές για να γραφτούν και ειπωθούν τα «δεινά» που καταλογίζονται στο «παραεμπόριο» και τους καταδικνυόμενους ως φορείς του, τους μετανάστες μικροπωλητές. Πολλή βλακεία και κομπλεξική υστερία έχουν επιστρατευτεί για να μπορεί ο κάθε μπαρμπα Μήτσος να ξορκίζει τη μιζέρια του ρίχνοντας το φταίξιμο για τις αναδουλειές του στο πιο υποτιμημένο κομμάτι της εργατικής τάξης. Ας ξεκαθαρίσουμε κάτι: το κουμάντο του παραεμπορίου, από την τροφοδοσία προϊόντων μέχρι την επιλογή της «πιάτσας» και τα νταβατzehλίκια προς τους μετανάστες μικροπωλητές βρίσκεται στα χέρια της μαφίας και του νομικού εκπροσώπου της, του ελληνικού κράτους. ΚΑΝΕΝΑΣ μετανάστης δεν παράτησε το σπίτι και τη χώρα καταγωγής του με το όνειρο να 'ρθει να ξεροσταλιάζει στα ελληνικά πεζοδρόμια και να παίζει ξύλο με τους δημοτόμπαστους. Η όλη συζήτηση περί παραεμπορίου στοχεύει σ' αυτούς κι αυτές που αφού υποτιμήθηκαν μέχρι εσχάτων αναγκάστηκαν

να στελεχώσουν κάποιες από τις κατώτερες βαθμίδες αυτών των κυκλωμάτων. Και διόλου τυχαία γίνεται από τους ίδιους που μεθόδευσαν αυτήν την υποτίμηση. Διόλου τυχαία, τα νέα μέτρα του «αριστερού» δημάρχου αθηναίων Καμίνη και τα πεσίματα των μπάτσων συγχρονίζονται με τη γκρίνια των εμπορικών συλλόγων. Διόλου τυχαία οι «ανησυχίες» των «ευαίσθητων» πολιτών βρίσκουν το δρόμο τους μαζί με τη βία των οργανωμένων ακροδεξιών.

Για τα αφεντικά είναι ζήτημα ζωής και θανάτου να βρίσκει ρόλος ο **ΝΤΟΠΙΟΣ** **ρατσιστικός συρφετός** σ' αυτούς τους υποτιμημένους προλετάριους το φταίχτη όλων των προβλημάτων του. Ζούμε στην εποχή όπου οι φαντασιώσεις για γεμάτες τσέπες και αστραφτερές ζωές έχουν φάει τα μούτρα τους πάνω στην πραγματικότητα της οικονομικής κρίσης. Πόσο άραγε θα ήταν επικίνδυνο για τα ντόπια αφεντικά η εργατική τάξη να αναρωτηθεί τι φταίει και να κοιτάξει προς τα πάνω; Προς

2 λόγια για το “παράνομο μικρο-εμπόριο”

...+ κάμποσες χριστοπαναγίες για τους νόμιμους
εμπόρους βλακείας
και τη σταθερή

αυτούς; Πώς θα γίνει όλοι αυτοί οι προδομένοι του καπιταλισμού, τώρα που η ανάγκη τους έχει αρπάξει απ' τα μαλλιά να μην κοιτάνε πάνω ψάχνοντας το φταιχτη αλλά δίπλα ή κάτω; Και πώς θα γίνει να υπάρχει πάντα κάτω; Πώς θα γίνει να μην ακολουθηθεί ποτέ το παράδειγμα των εξεγερμένων των χωρών της Β. Αφρικής, που πήραν τις ζωές τους στα χέρια τους και την απόφαση να αλλάξουν τη ροή της ιστορίας;

Η μεθοδευμένη στοχοποίηση των μεταναστών προλετάρων μετράει ήδη πολλή φανερή ή κρυφή ακροδεξιά προπαγάνδα, πολλές ρατσιστικές επιθέσεις και πολλές δολοφονίες. Και εδώ και κάνα χρόνο περίπου περιλαμβάνει φραστικές και σωματικές επιθέσεις σε μετανάστες μικροπωλητές που καταδεικνύονται ως «πληγή» για το «νόμιμο» εμπόριο και υπεύθυνοι για τη μείωση της πελατείας. Συμπύκνωση όλων αυτών, η ρατσιστική επίθεση σε μετανάστες μικροπωλητές που πουλούσαν πλαστικές

σημαίες στους μικροαστούς που παρακολουθούσαν την παρέλαση της 25ης Μαρτίου στο Σύνταγμα. Δε θα σταθούμε στο τι σόι άνθρωπος πρέπει να 'ναι κανείς για να συμμετέχει σε τέτοιου είδους μαζώξεις. Θα πούμε μόνο το εξής: «Κανένας» δεν προβληματίστηκε για το αυτονόητο: ότι οι άδειες τσέπες συνεπάγονται ούτως ή άλλως πτώση του τζίρου των μαγαζιών. «Κανένας» δε σκέφτηκε ότι η πελατεία των μαγαζιών της Ερμού και των μικροπωλητών δεν είναι σε καμία περίπτωση κοινή. «Κανενός» δεν του πέρασε απ' το μυαλό ότι οι μετανάστες καμία μαζοχιστική όρεξη δεν έχουν να πουλάνε σημαίες σε ελληνάρες που χαίρονται με στρατιωτικές παρελάσεις. Και μέσα σ' αυτήν την καθουχαστική άρνηση να σκεφτούν οτιδήποτε πέρα από την πάρτη τους, όλοι αυτοί δεν καταλαβαίνουν ότι με το να συμπεριφέρονται σαν τα αφεντικά τους, σκάβοντας ακόμα βαθύτερους λάκκους για τους μετανάστες, **σύντομα θα πέσουν κι ίδιοι μέσα.**

τους πελατεία...

ΠΙΣΤΕΥΩ ΠΩΣ Ο ΜΟΝΟΣ ΔΡΟΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΘΟΥΜΕ,
ΝΤΟΠΙΟΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ, ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤ' ΑΦΕΝΤΙΚΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΛΑΚΕΔΕΣ ΤΟΥΣ

ΤΙ;;; ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΠΟΙΟΣ
ΘΑ ΚΑΝΕΙ ΤΟΝ ΜΑΛΑΚΑ;

ΑΝΕΡΓΟΙ ΜΠΟΡΕΙ, ΜΕ ΕΚΥΜΜΕΝΑ ΚΕΦΑΛΙΑ ΠΟΤΕΙ!

>Είσαι άνεργος/η; Ψάχνεις για καιρό τις αγγελίες για δουλειά και τις βλέπεις βδομάδα με βδομάδα να μειώνονται; Μοιάζουν όλο και περισσότεροι που προσφέρουν εργασία με βαρόνους του υποκόσμου ή απατεώνες τελευταίας διαλογής (“βγάλτε 1500€ εύκολα και γρήγορα αλλά δε σας λέμε τι θα κάνετε γιατί ή που θα γελάτε ή που θα το βάλετε στα πόδια”); Κι οι υπόλοιποι κοιτούν να σου ρουφήξουν το αίμα με το καλαμάκι σε δουλειές πιο μαύρες κι απ’ την πίσσα; Δεν είναι καινούρια κατάσταση όλα αυτά, κι αν είσαι νέος/α

το ξέρεις ήδη. Αλλά η αλήθεια είναι ότι η κρίση σπρώχνει το πράγμα όλο και πιο κάτω, για όλους μας.

Τώρα μπροστά σ’ αυτό το κακό χάλι, σ’ αυτό το όλο και πιο σκοτεινό μέλλον, εύκολα μπορεί κάποιος να αφήσει το ηθικό του να γκρεμοτσακιστεί. Δε βοηθάει και κανείς άλλωστε, ή μάλλον όλοι βοηθούν για το ακριβώς αντίθετο. Οι μετρήσεις της ανεργίας στις εφημερίδες συνοδεύουν ειδήσεις για ανάγκη μείωσης των μισθών, ελαστικοποίησης της εργασίας

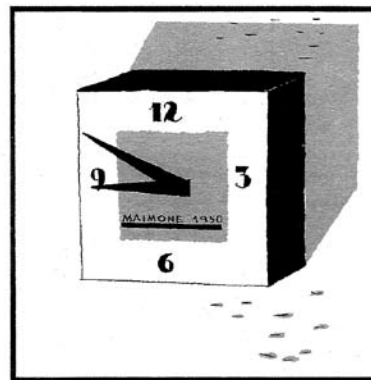
και τρέχα γύρευε. Δηλαδή να διαβάξεις πρώτα το ζόφο κι αφού γίνεις ψυχολογικό ράκος για τα καλά, να αποδέχεσαι ότι πρέπει να πουλάς την εργασία σου για ένα κομμάτι ψωμί. Άλλο κλασικό σχήμα είναι δίπλα στον τσιτωμένο δείκτη των ανέργων να βλέπεις στήλη για την επιτυχία του τάδε κωλοπετσωμένου που μες στην κρίση τα κατάφερε ή για τον τάδε κλάδο ειδικευσης που είναι το μέλλον κι όσοι έκαναν τη σωστή επιλογή και τον ακολούθησαν δεν έχουν να φοβηθούν διάολο. Σου λένε δηλαδή με λίγα και απλά λογάκια: “φίλε/φίλη, αυτό που σου συμβαίνει είναι μια προσωπική αποτυχία, αφού κάποιιοι άλλοι τα καταφέρνουν” κάτι δεν έκανες σωστά και τώρα πληρώνεις τις συνέπειες. Φάε τώρα τη φρίκη μόνος/η σου και μη το λες και πουθενά γιατί μόνο ρεζίλι θα γίνεις...”.

Αυτό, το να εισπράττουμε αυτή την κατάσταση σα να φταίμε και να την εσωτερικεύει ο καθένας μόνος του, είναι το στοίχημα των αφεντικών και του πολιτικού τους ατζέντη, του κράτους. Γιατί γινόμαστε έτσι μίζεροι, κακομοίρηδες κι ανήμποροι, ό,τι πρέπει για να πέφτουμε χωρίς καμία ικανότητα αντίστασης στις ορέξεις τους, έχοντας βέβαια για καιρό μάθει να νοιαζόμαστε μόνο για το τι θα καταναλώσουμε και να προπονούμαστε έτσι στον ατομισμό. Κι όσοι είναι ήδη τελειωμένοι μαλάκες, μπορεί να βλέπουν στους συνανθρώπους τους την αιτία του κακού τους ριζικού, σ’ αυτούς που είναι στην ίδια ή σε πολύ χειρότερη μοίρα. Ο ρατσισμός

σαν αντίδραση των από κάτω μόνο χαμόγελα φέρνει στα αφεντικά: “όχι μόνο τους έχουμε αποπροσανατολισμένους, αλλά αυτοί τρώγονται και μεταξύ τους” λένε και συνεχίζουν να δείχνουν με το δάχτυλο τον υποτιθέμενο φταίχτη στους μαλάκες.

Η ξεφτίλα όμως δεν είναι μονόδρομος στην ανεργία.

Γιατί μπορεί να μην έχουμε δουλειά, αλλά έχουμε χρόνο. Και μπορούμε να συζητάμε. Να μοιραζόμαστε τη φρίκη που κουβαλάει ο καθένας κι η καθεμιά και να μη νιώθουμε ούτε μόνιοι ούτε απομονωμένοι. Και ποιος ξέρει, μπορεί μέσα απ’ τη συζήτηση να δούμε και ποιοι είναι οι πραγματικά υπεύθυνοι γι’ αυτά που περνάμε και πώς μπορούμε να πράξουμε γι’ αυτό.

UNBROKEN FROM THE NOTES

EMCEE LYNX/ AVALON* >

...Χωρίς καιρό για μεταρρυθμίσεις, με τα λόγια αδειανά
Την πλύση του εγκεφάλου κλωσάω, αφού δε θα ρθω μαζί
Κι ας νιώθω σπρωγμένος και τουβολισμένος
και σαν κοπάδι τυφλά προγκισμένος
Δεν παρατούμαι ποτέ ενάντια σ' όλα τα προγνωστικά
180 μοίρες προσπαθώ να γυρίσω, μια άγρια φυγή να αρχίσω
Χωρίς ανάγκη για αρχηγούς αν όλοι είμαστε μπροστά
Τίποτα δε θα αλλάξει αν φοβόμαστε αίμα μη στάξει
Όμως έρχεται ο νέος κόσμος, κι είμαστε εμείς η σπορά...

και οι ρίζες μας έφτασαν κάτω
μέσα στο νοτισμένο χώμα βαθιά
υπονομεύοντας θεομους
το σπίτι μας διεκδικώθηκαν
και τα όνειρά μας ανυψώθηκαν
σαν τα κλαδιά του πρωινού αιπελού
σκαρφάζοντας στις πόλεις
γκρεμίζοντας τους τοίχους
και στεκόμαστε λοιπόν εδώ
άνθη στην αγάπη του ήλιου
αργά είμαστε στην Άβαλον

...
ΖΩΗ ΜΕ ΘΩΡΟ
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΖΩΗ
...

*
Ο
Em -
c e e
Lynx είναι

αντιεξουσιαστής
ράπερ απ' το σαν
φρανσίσκο που μέσα
από αυτοοργανωμένα
live και τη διακίνηση των
δίσκων του χέρι με χέρι και
δωρεάν μέσω του διαδικτύου έχει
αναδειχθεί σε σημαντική φιγούρα του
αμερικάνικου αντεργκράουντ χιπχοπ.
Η Avalon είναι μια μυθική πολιτεία και
χρησιμοποιείται εδώ απ' τον Lynx για να δηλώσει
τον τόπο και τη ζωή που θα έχουν βρει και φτιάξει
οι εκμεταλλευόμενοι και καταπιεσμένοι του κόσμου
για τους εαυτούς τους όταν αποτινάξουν τα δεσμά τους.